

ката за съставленіето на синодътъ повърна работата тъй, щото извади предъ видъ и осемтъхъ точки и захвана да ги обсъжда отново. Въ продълженіето на четири мѣсеца събраніе-то разглѣжда осемъ-тъхъ точки, най-подиръ склучи своитѣ засѣданія и събщи мнѣніята си и рѣшеніята си съ особенъ рапортъ на правителството. Четирмата български членове неодобрихъ и протестувахъ противъ мнѣніята и рѣшеніята на събраніето преди то да представи на правителството рѣшеніята си чрезъ рапортъ. Въ рапортътъ са говори, че предложеніето на българитѣ да са назначи плата на архіерейтъ, е турено въ дѣйствиѣ, а колкото за исканіята на българитѣ да са употребява българскіятъ языкъ въ училищата и черковно-славинскіятъ въ черковитѣ, то тѣзи язици никога не са сж възбранявали и че за напредъ патріаршіята ще гледа безпрепятствено да са употребяватъ, а другитѣ предложенія събраніето съвсѣмъ отхвърли, като заключаючи въ себе си антиканонически принципъ (начало) на народностъ и за това неможтъ да бждатъ приети отъ черковата. Ето и подлиннитѣ думи на събраніето, които са съдържаватъ въ рапортътъ: „*че предложениитѣ отъ Българитѣ осемъ точки съ печаль найде (събраніето) да заключаваатъ различіе на народностъ и племенна исключителностъ, кое нѣщо е противно на духътъ на Черкова-та; тъй сжщо и основаніе-то на равенството, върху което сж съставени осемтътъ тѣя точки, както и станалото вече спогожденіе за първата точка, въ смѣсенната комисія сж не приети отъ черковата по тѣзи причина.*“ И тъй българскіятъ въпросъ си остава нерѣшенъ. Когато правителството представи на народнитѣ представители въ Цариградъ рѣшеніята на събраніето, тѣзи послѣднитѣ най рѣшително ги отхвърлихъ, пространно като изложихъ въ сжщото време причинитѣ на своето несъгласіе. Правителството събщи това на патріаршіята и патріархатъ са обѣща да свика новъ съборъ, но тайното му на-